

Знахарка

трьохкої ружжі

65 років від Дня народження
Марії Матіос,
української письменниці,
публіциста і поетеси

Марія Матіос народилася в селі Розтоки Чернівецької області в сім'ї гуцулів. Ще в шкільні роки опублікувала свої перші вірші. Закінчивши філологічний факультет, зрозуміла, що письменство – її справжнє покликання. Крізь твори дуже добре видно саму авторку. Матіос – буковинка, тож більшість її книг – про гуцулів та чернівецькі села. А щодо стилю, то пише ця авторка влучно, різко, боляче – по-своєму. Вдало описані характери людей і особливості поведінки героїв дозволяють бачити світ зсередини.

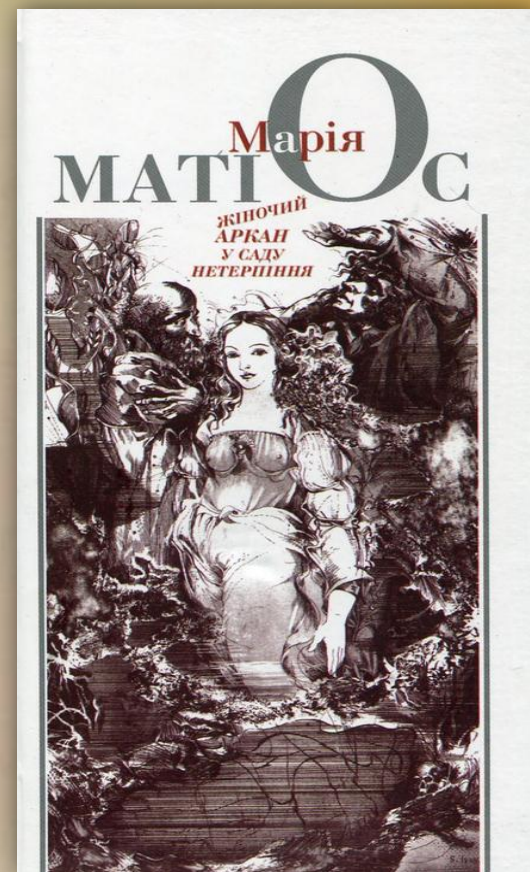

Марія Матіос вміє зачепити
словом найтендітніші
струни душі.

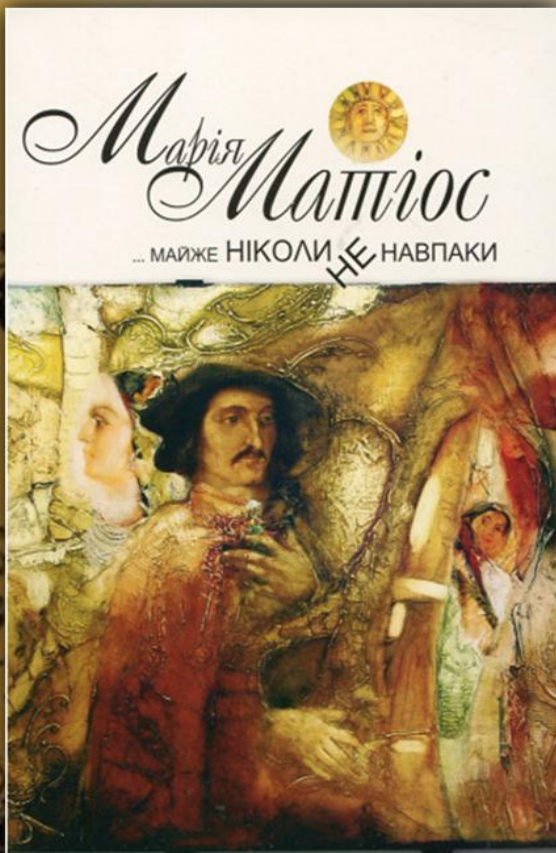
Письменниця вважає, що життя кожної жінки – безперервний випробувальний танець: іноді – «вальс», частіше – «гуцулка», зрідка – «танго» чи коли-не-коли «танець живота». Але традиційно жінки ніколи не танцюють «аркан» – ритуальний, суто чоловічий танець жителів гір.

Проте Матіос стверджує, що її героїня «затесалась між аркани», і цей «аркан» – не стане «вальсом». Бо така парадоксальна вдача її героїні, яка з однаковою пристрасстю щоденно випробовує своє серце на розрив.

«Жіночий аркан у саду нетерпіння» – поезія справжньої Жінки. Жінки із плоті й крові, жінки, яка вміє бути щасливою «отут і вже».

Матіос М. Майже ніколи не навпаки : сімейна сага в новелах / Марія Матіос. - Вид. 3-тє. - Львів : Піраміда, 2011. - 169, [3] с.

...Усе нарешті знаходить своє місце в призначеному часі та просторі... Теза письменниці про те, що «важить не час, а людина в обставинах часу», розкривається через драматичну історію кількох гуцульських родин часів Австро-Угорської монархії, Першої світової війни та першої третини ХХ століття.

Кожен персонаж цієї небуденної драми має беззаперечне алібі, неопротестовану правду і власні суди честі. А отже, має право чинити так, як не можна передбачити жодною логікою чи писаним законом.

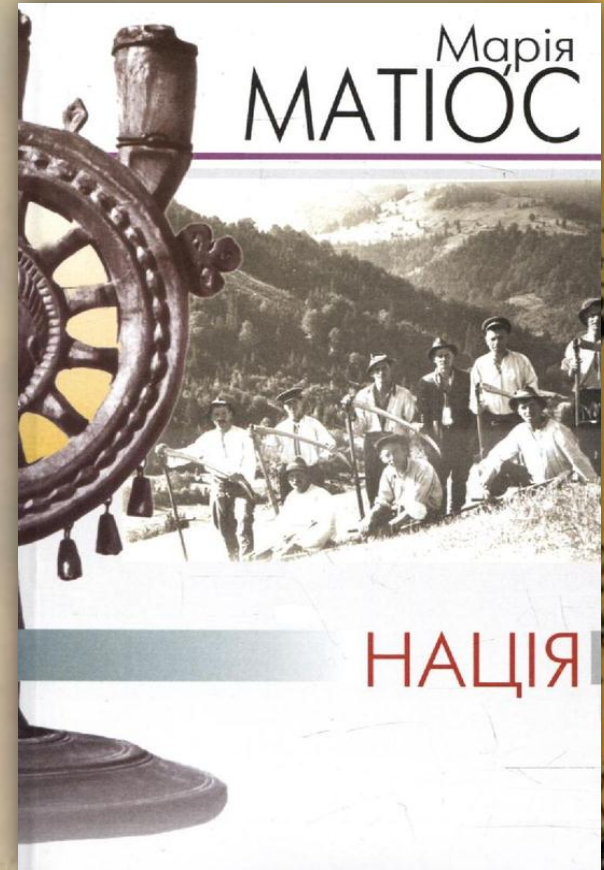
Закони честі вступають у суперечку із законами серця. І тому майже ніколи не є навпаки.

А є саме так...

Матіос М. Нація / Марія Матіос. - Вид. 6-те. - Львів : Піраміда, 2011. - 253, [2] с.

Марія Матіос знову пропонує своїм читачам своєрідну українську «скриньку Пандори» – книжку «Нація».

Споконвічні, майже апокаліптичні дилеми життя і смерті, честі – безчестя, любові – ненависті під її пером творять неповторну ауру Слова, Філософії та Пристрасті.

Матіос М. Солодка Даруся : драма на три життя / Марія Матіос. - Вид. 4-те. - Львів : Піраміда, 2007. - 187 с.

Українська історія 30-х - 79-х років минулого століття в її буковинському і галицькому регіонах.

Ця драма – моральне застереження-забобон про те, що історія і кожна окрема людина за всіх часів і режимів пов'язані одною пуповиною, а гріх і його спокута – явища майже осяжні і матеріальні.

Вражаюча, приголомшлива розповідь про безпощадні жорна історії, людське зло і незнищенне добро водночас, про природну толерантність людей різної крові і націй у часи історичних катаклізмів та про незбагненні пристрасті маленького людського серця.

Матіос М. Щоденник страченої : психолог. розвідка / Марія Матіос. - Львів : Піраміда, 2005. - 186, [2] с.

Літописець полюсів життя – легального й прихованого – Марія Матіос у «Щоденнику страченої» демонструє елементи психологічного трилера, в якому органічно поєднано сюжет і потік свідомості, детективність розповіді й новелістичний фінал, тілесну чуттєвість і психоаналітику.

Матіос М. Москалиця ; Мама Маріца - дружина Христофора Колумба / Марія Матіос. - Львів : Піраміда, 2008. - 62, [1] + 46, [1] с. - Книга-переверт в одній обкладинці.

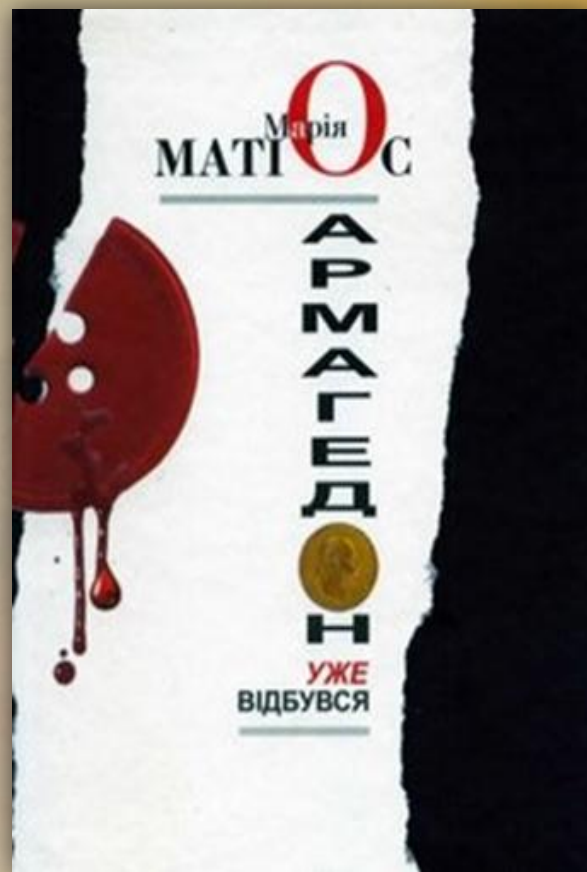
Немає межі жіночій винахідливості в час смертельної небезпеки. Немає страху, який позбавив би жінку волі чинити опір. У повісті «Москалиця» відстоюється саме така філософія.

Більш трагічного сюжету, ніж той, що пропонує письменниця в повісті «Мама Маріца – дружина Христофора Колумба», мабуть, важко відшукати і в світовій літературі.

Оповідь Марії Матіос про бездонність материнської любові співмірна хіба що з грецькою трагедією чи народним епосом.

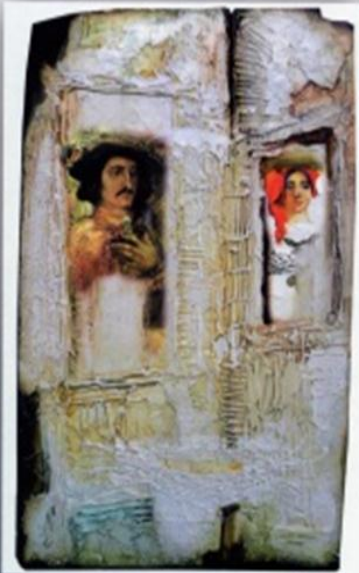
Це майже «дантові кола» однієї людини. І провідником у цьому пеклі є Іван Олексюк – у далекій молодості «засуджений на життя» ціною «червоної гадючки чужої крові на своїх черевиках». Ці «дантові кола» потрібні письменниці, щоби пізнати істину головного персонажа, який увесь вік після вбивства людини думає про «вавілонську вежу» свого життя, що має колись завалитися.

Марії Матіос через історію Івана Олексюка наближає читача до розуміння Іванової правди – причини, його істини: Хотіти Жити.

Марія
МАТІОС

ВИБРАНЕ

Марію Матіос називають то «Стефаником у спідниці», українським Маркесом чи Фолкнером, то «чортиком із табакерки»... Але сама письменниця різко відкидає будь-які порівняння і стверджує, що їй до вподоби єдине визначення її стилю: «вона пише, як Марія Матіос».

До книги «Вибране» ввійшли найбільш відомі твори Марії Матіос: «Солодка Даруся», «Нація», «Майже ніколи не навпаки», «Москалиця» та інші.

Матіос М. Вирвані сторінки з автобіографії / Марія Матіос. - Львів : Піраміда, 2011. - 361, [3] с.

Книга-дайджест «населена» багатьма відомими і невідомими людьми і подіями, які складають історичну, психологічну, ідеологічну, культурну і побутову мозаїку українського життя перетину ХХ і ХХІ століть.

Реальний час, що пливе крізь живі людські долі, і реальні люди, що плывуть крізь плинний час, – такими є основні мотиви даної книжки.

Представлена література наявна у
фонді абонементу художньої
літератури

Підготувала бібліотекар
Світлана Колодюк

Представлено 9 книг